

helytörténet

közélet

városszépítés

Ismét a hajómalomról...

Ráckeven elindult egy kezdeményezés, amelyről már többször adtunk hírt, és amelyet a város vezetése, a képviselők és a ráckevei molnárcsaládok leszármazottai, valamint a szakma is lelkesen támogat: ringatózzon újra a ráckevei Duna-parton Ráckeve jelképe, a több száz éves történeti múlttal rendelkező hajómalom. Többször felvetődött már, hogy egy hajómalom re-

Emelőhébér

konstrukciót készítsen a város, de ilyen közel még sohasem állt a megvalósításhoz. Már beszámoltunk a városi küldöttség tavaszi Szentendrei Szabadtéri Múzeumi látogatásáról, ahol dr. Kemecsi Lajos mb. tudományos igazgató, valamint Sabján Tibor néprajzkutató szimpátiával fogadta az ötletünket, és felajánlották az intézmény részéről a segítséget, hiszen az 1968-ban szétesett utolsó ráckevei hajómalom a Szabadtéri Néprajzi Múzeumba került. Amikor ott jártunk, meg is nézhettük a darabjait. Szógyényi Gábor, a kezdeményezés „lelke” és Babarcsi István elkészítették a hajó műszaki tervét, és megmutatták a Polgármesteri Hivatalban október 18-án dr. Dávid László polgármesternek, Mikola Péter képviselőnek és nekem, mint az „Árpád Múzeum” néprajzosának, főmuzeológ-

gusának. Nagy előrehaladás, hogy kész a pontos mérnöki terv, de az az óriási lakossági megmozdulás különösen meghatározó és figyelemreméltó, ahogyan sorra ajánlják fel asztalosok, ácscsok, esztergályosok, mesterek, vállalkozók segítségüket, munkájukat. A megbeszélés után levelet írtunk a Szentendrei Szabadtéri Múzeum főigazgatójának, dr. Cseri Miklósnak, hogy néhány eredeti hajómalom alkatrészt mintavétel, illetve tartós letét céljából kölcsönözzön Ráckeve város számára. A belső berendezést korhűen szeretnék a szervezők újjáépíteni és helyreállítani, amelyhez szükségük lenne az eredeti alkatrészekre, szerkezeti elemekre (pl. daratisztító, hasábszita, drót és selyemszita), koptató.

Ezeket a tárgyakat csak addig kérnék el, amíg itt helyben a mesterek elkészítenék róluk a másolatokat, de lenne néhány szerkezet, amelyet tartós letétbe helyeznénk, és természetesen a felújításról a kezdeményezők gondoskodnának: hengerek, nagy transmisiós tengely, fémfogaskerék. A tartósan letétbe helyezett tárgyak szakszerű tárolásáért és őrzéséért felelősséget a városban működő, a Pest Megyei Múzeum Igazgatóságához tartozó „Árpád” Muzeális Gyűjtemény és Kiállítóhely, valamint Ráckeve Város Képviselő-testülete vállalna.

Ezen a megbeszélésen vetődött fel egy egyesület alapításának a gondolata is, amelynek tagjai a hajómalom megvalósításától kezdve a további működéséért is védnökséget vállalnának, lefektetve szabályokat, alapelveket. Amint ebben az irányban elmozdulás történik, mindenképpen értesíteni fogjuk a Kedves Olvasókat is.

Ha már a hajómalom rekonstrukciójáról van szó, mindenképpen szeretnék megemlíteni egy másik egyéni kezdeményezést, amely szintén a molnársággal áll összefüggésben. Szeredi Lászlóné Krisztina néni, az egyik legnevesebb mol-

nárcsalád leszármazottja (édesapja: néhai Rimer Alajos, aki az utolsó molnárcéh elnöke is volt) néhány hónapja felvetette egy új molnár céház készítésének gondolatát, a múzeumban található molnár-céh zászlo mintájára, amely a molnárok oltáránál a katolikus templomban méltó helyére kerülhetne. Az ötlet lelkes támogatókra talált a molnárcsaládok és a molnárság emlékeit tisztelőik körében, és megindult a gyűj-

Napkerék

tés. Jelenleg folyamatban van a zászló elkészítése a Magyar Nemzeti Múzeum zászlókészítő-restaurátorának közreműködésével. Reméljük, november első heteiben el is készül a zászló, és az ünnepi, ökumenikus istentisztelet keretében történő templomi felszenteléséről és elhelyezéséről a következő számunkban már hírt adhatunk.

Azt gondolom, mindkét kezdeményezés, és a ráckevei polgárság támogatása tiszteletreméltó és példamutató értékűnek számít kisvárosunk történetében, és csak köszönetet mondhatunk az ügyeket lelkiismeretesen és kitartóan végigvivő molnár leszármazottaknak.

Jáki Réka

Fotók: Szógyényi Gábor

Megszépült a Vámházunk!

Évek óta méltatlanul, az idő fogainak és az időjárás viszontagságainak kitéve a valamikor oly szép kis Vámházunk az Árpád-híd „városi” oldalán pironkodva üdvözölte a hidról le- és felmenőket. Számos testületi ülésen próbálták már megoldani ezt a kérdést, amelynek eredményeként idén tavasszal Ócsai Sándor toronyépítő mesterünk helyrehozta a tetőt, Fodor Piroska festő-restaurátor pedig elkészítette Ráckeve címerét tűzzománcból, amelyet a Vámház csúcsán el is helyeztek.

Örömmel láthattuk néhány hete, hogy munkások vonulnak fel ismét az épülethez, és végre megkezdődött a Vámház vakolása, festése. Egészen más érzés már látnunk régi köntösében ezt

a neobarokk épületet, amely az 1930-as évekből származik. Sebestyén Artúr építette, aki a volt München házat, a mai „Árpád Múzeum” épületét is tervezte, valamint a Kossuth Lajos utca 74-76. számú szecessziós épületét Ráckeven, de Budapesten a jól ismert Gellért Szálloda tervezése is az ő nevéhez fűződik.

A Vámház városképi szempontból jelentős, hiszen szembetűnő helyen áll, ezért fogadták Ráckeve polgárai különösen nagy örömmel a jelenlegi városvezetés törekvését, hogy ismét egy szép állapotú műemlék jellegű épülettel gazdagodott történelmi múltjára és kultúrájára oly büszke kisvárosunk.

Fotó és szöveg: Jáki Réka

